

kan sige, for $\frac{1}{5}$ eller $\frac{1}{6}$ eller $\frac{1}{7}$ af, hvad de velhavende betale.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har begæret Ordet for tredje Gang under denne Forhandling. Med Tingets Samtykke (Ophold) giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Berntsen: Det er ikke blot af almindelig politisk Interesse, men det har samfundsgavnlig Betydning, at vi ved Behandlingen af store Samfundsspørgsmaal trække Linierne op for, hvad der her samler og hvad der skiller, og den Forhandling, der i disse Dage har været ført, har været ret lærerig i saa Henseende. Vi have af Socialdemokraternes Ordfører, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), faaet deres Skoleprogram fremstillet klart og tydeligt, nemlig at alle, fra den øverste til den nederste, skulle være tvungne til at sætte deres Børn i en for alle fælles offentlig Skole. Det ærede Medlem vilde i Dag knibe lidt fra det, men det lader sig nu ikke gøre. Bordet fanger. Hvad det ærede Medlem sagde i Gaar, er slaaet fast i Tidenden, og det var, at vi skulde komme til en obligatorisk Fællesskole for alle Børn, i alt Fald indtil en vis Alder. Det er Programmet, og jeg er glad over, at det er blevet stillet klart frem, thi det staar i en skrigende Modsætning til det Arbejde, som Venstre i henvendt til Menneskealdre har udført for at opnaa Frihed for Forældrene til at lade deres Børn undervise, hvor de ønske. Hvad Venstre i et Par Menneskealdre har kæmpet for, Skoletvangens Ophævelse, skulde man nu under et socialistisk Regimente slaa en Streg over og vende tilbage til en Skoleordning, der var endnu mere overlæst med Tvang end Skoleordningen af 1814. Det ærede Medlem for Kællerup (Jensen-Knudstrup) har Uret, naar han mente, at Socialdemokraterne dog vilde tillade, at en Familie kunde holde Huslærer. Nej, deri tager det ærede Medlem fejl. (Afbrydelse af *Jensen-Knudstrup*). Nej, ikke en Gang det! Det kunde selvfølgelig aldrig falde Socialdemokraterne ind. Det forekommer mig, at her er der oprullet for os Billedet af en Tvangsanstalt, som vi ikke før have set Magen til. Paa dette Omraade vil Socialismen, hvis den kommer til Magten, blive en Tvangsanstalt værre end nogen anden Tvangsanstalt, vi kende her i Landet. Jeg er glad ved, at dette er kommet saa tydeligt frem.

Det ærede Medlem fremstillede et andet Punkt af Socialdemokraternes Program for vort Skolevæsen, og det var, at Religionsundervisningen skulde banlyses fra vore Børneskoler. Fra andre Sider har man kredset saa smaat udenom det Spørgsmaal. Man har antydet det ubehagelige i, at Lærerne staa i et vist Afhængighedsforhold til Præsten, og man har antydet det ønskelige i, at Kirken og Skolen blev skilte mere end hidtil ud fra hinanden. Men her have vi fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds — og det takker jeg ham for — det rene og uforfalskede Program: Religionsundervisningen skal ud af Skolerne. Jeg spørger: Vil det ikke være en blodig Uret overfor den opvoksende Slægt her i Danmark at forhindre den fra i en tidlig Alder at blive stillet overfor Livets ideelle Magter? Hvilken anden Samfundsmoral ville de Herrer sætte i Stedet? Hvad have de at byde i Stedet for Religionsundervisningen i de offentlige Skoler, hvis Socialdemokraterne fik Lov til at indrette den offentlige Skole saaledes, som de ønske det? De have jo ikke andet end nogle tørre Kundskaber, lidt Sprogundervisning, lidt Matematik og noget Naturvidenskab. Det kan alt sammen være meget godt for sig, men det er ikke egnet til, at Børnene aandeligt og hjerteligt kunne leve deraf. Derfor er det, jeg hævder Forældrenes Ret. Det er mit Hovedstandpunkt. Jeg ønsker, at Forældrene ikke blot maa have Ret til selv at sørge for deres Børns Undervisning, men ogsaa faa Midler i Hænde til, at den Ret, de nu have, kan ske Fyldest.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds talte om Landarbejderne. Det glæder mig, at det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (Mads Larsen) har svaret ham, og det Svar, han gav, er fuldt korrekt. Det kende ikke mindst vi ovre fra Fyn, hvor Friskolerne have deres Vugge, at de staa aabne for selv de fattigste Børn. Kunne Forældrene ikke betale, er der mange Gaardmænd, der betale for dem eller betale saa meget mere for deres egne Børn, at de fattiges Børn kunne komme ind i Friskolerne. Der findes ikke nogen Friskole af dem, jeg kender, som nogensinde har udelukket et Barn, fordi dets Fader eller Værge var fattig. Tværtimod, alle de Friskoler, der ere mig bekendte, have staaet aabne for alle de Forældre, der sende deres Børn til dem, hvad enten de ere fattige eller rige. Jeg er enig med det ærede Medlem i at opstille det Spørgs-